

ຕລຸສ ພຣະມູນ ເອຕໂໂລລີ “ອຍ ມຍາ ສທີ່ ນິສເສັນີ ພັນຍືຕວາ ປຳພັດ ອົງກົມືຕວາ ສມຜນຮມມຳ ອກາສີ, ອິຫານີ ອິມ ລທີ່ ດເຫດຕວາ ຈຈນໂຕ ວິນສຸເສຍຸຍ, ສໍເວເຊສາມີ ນນຸຕີ ບ

(ອ. ຄວາມຄິດ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ມນຸໜ່ຍ່) ນີ້ ຜູກແລ້ວ ຜຶ່ງພະອັກ ດັວຍເຮົາ ຂຶ້ນແນພາແລ້ວ ສູງເຂົາ ໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງສມຜນຮມມ, ໃນກາລີ່ນ້ຳ (ອ. ມນຸໜ່ຍ່ ນີ້) ຕື່ອເວາແລ້ວ ຜຶ່ງລັກທີ່ ນີ້ ເຖິງໄປອູ່ ພຶ່ງນິບທາຍ, (ອ. ເຮາ) (ຢັ້ງມນຸໜ່ຍ່) ນັ້ນ ຈັກໃໝ່ລັ້ງເວັບ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ມີແລ້ວ ແກ່ພຣ່ມ ນັ້ນ ບ

ອັດ ນຳ ອຸປສຸກມືຕວາ ເຄວມາທ “ແນວ ໂໂ ຕຸວ່າ ພາທີຍ ອຣາ, ນາປີ ອຣທຕຸມຄຸດໆ ສມາປັນໂນ; ສາປີ ເຕ ປົກິປາ ນຕຸຕີ, ຍາຍ ຕຸວ່າ ອຣາ ວ່າ ອລີ ອຣທຕຸມຄຸດໆ ວ່າ ສມາປັນໂນຕີ ບ

ຕຽັງນັ້ນ (ອ. ພຣ່ມ ນັ້ນ) ເຂົ້າໄປຫາແລ້ວ (ຜຶ່ງມນຸໜ່ຍ່) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ອຍ່າງນີ້ ວ່າ “ດູກ່ອນພາທີຍະ ອ. ທ່ານ ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ (ຍ່ອມເປັນ) ທ່ານມີໄດ້ນັ້ນເຖິງແລ້ວ, (ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ປະລຸແລ້ວ ຜຶ່ງອຣທຕຸມຮຣັດ (ຍ່ອມເປັນ) ແມ້ໜ້າມີໄດ້, ອ. ທ່ານ ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ ທ້ອງ ທ້ອງວ່າ ເປັນຜູ້ປະລຸແລ້ວ ຜຶ່ງອຣທຕຸມຮຣັດ ຍ່ອມເປັນ (ດັວຍປົກິປາ) ໄດ້ ອ. ປົກິປາ ແມ້ນັ້ນ ຂອງທ່ານ ຍ່ອມໄມ້ເວີ” ດັ່ງນີ້ ບ

ພາທີໂຍ ອາກາສ ຈຕຸວາ ກເຕານີ່ ມະຫາພຣ່ມານີ່ ໂໂລໂລເກຕວາ ຈິນເຕີລີ “ອໂໄ ກາຣີຢ ກມມໍ ກຕ, ອໍາ ‘ອຣາມທີ່ຕີ (P95) ຈິນເຕີລີ, ອຍຸນຈ ມໍ ‘ນ ຕຸວ່າ ອຣາ, ນາປີ ອຣທຕຸມຄຸດໆ ສມາປັນໂນຕີ ວທຕີ, ອຕຸຕີ ນຸ ໂໂ ໂລເກ ອຸນໂນ ອຣາຕີ ບ

ອ. ພາທີຍະ ແລ້ວແລ້ວ ຜຶ່ງທ້າວມຫາພຣ່ມ ຜູ້ຢືນກ່າວອູ່ແລ້ວ ໃນການຄ ດິດແລ້ວ ວ່າ “ໂອ ອ. ກຣມ ອັ້ນໜັກ (ອັນຮາ) ກະທຳແລ້ວ, ອ. ເຮາ ດິດແລ້ວ ວ່າ ‘(ອ. ເຮາ) ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ (ຍ່ອມເປັນ) ດັ່ງນີ້, ແຕ່ວ່າ (ອ. ທ້າວມຫາພຣ່ມ) ນີ້ ຍ່ອມກ່າວ ວ່າ ‘ອ. ທ່ານ ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ (ຍ່ອມເປັນ) ທ່ານມີໄດ້, (ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ປະລຸແລ້ວ ຜຶ່ງອຣທຕຸມຮຣັດ (ຍ່ອມເປັນ) ແມ້ໜ້າມີໄດ້’ ດັ່ງນີ້, ກະຮາ ອ. ພຣະອຣ້ຫັນຕີ ອື່ນ ໃນໂລກ ມື່ອູ່ ທ້ອງທນອແລ” ດັ່ງນີ້ ບ

ອັດ ນຳ ປຸຈຸຈົນ “ອຕຸຕີ ນຸ ໂໂ ເອຕຣທີ ເຫວາຕ ໂລເກ ອຣາ ວ່າ ອຣທຕຸມຄຸດໆ ວ່າ ສມາປັນໂນຕີ ບ

ຕຽັງນັ້ນ (ອ. ພາທີຍະ ນັ້ນ) ຕາມແລ້ວ (ຜຶ່ງທ້າວມຫາພຣ່ມ) ນັ້ນ ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເຫວາດ ໃນກາລີ່ນ້ຳ ອ. ພຣະອຣ້ຫັນຕີ ທ້ອງ ທ້ອງວ່າ (ອ. ບຸດຄດ) ຜູ້ປະລຸແລ້ວ ຜຶ່ງອຣທຕຸມຮຣັດ ໃນໂລກ ມື່ອູ່ ທ້ອງທນອແລ” ດັ່ງນີ້ ບ

ອັດລຸສ ເຫວາຕ ອາຈິກຸຫີ “ອຕຸຕີ ພາທີຍ ອຸຕຸຕຣເສຸ ຊນປະເທສຸ ສ້າວຕຸຕີ ນາມ ນຄຣໆ ຕຕຸຕ ໂສ ກຄວາ ເອຕຣທີ ວິຫຣຕີ ອຣໍາ ສມມາສມພຸຖໂໂ, ໂສ ທີ ພາທີຍ ກຄວາ ອຣາ ເຈວ ອຣທຕາຍ ຈ ຮມມໍ ເທເລີຕີຕີ ບ

ຕຽັງນັ້ນ ອ. ເຫວາດ ບອກແລ້ວ (ແກພາທີຍະ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນພາທີຍະ ອ. ພຣະນຄຣ ຜຶ່ງວ່າສ້າວຕຸຕີ ມື່ອູ່ ໃນຫນບຖ ຖ. ດ້ານເຫັນອ, ອ. ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄເຈົ້າ ພຣະອົງຄນີ້ນ ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ ເປັນຜູ້ຕັ້ງລົງເລັ້ວໂອງໂດຍຂອບ (ເປັນ) ຍ່ອມປະທັບອູ່ ໃນພຣະນຄຣຂ້ອງວ່າສ້າວຕຸຕີ ນັ້ນ ໃນກາລີ່ນ້ຳ, ດູກ່ອນພາທີຍະ ກົບ (ອ. ພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄເຈົ້າ) ພຣະອົງຄນີ້ນ ເປັນພຣະອຣ້ຫັນຕີ (ຍ່ອມເປັນ) ດັວຍນັ້ນເຖິງ ຍ່ອມທຽບແສດງ ຜຶ່ງຮຣມ ເພື່ອຄວາມເປັນແກ່ພຣະອຣ້ຫັນຕີດ້ວຍ” ດັ່ງນີ້ ບ

ພາທີໂຍ ຮຕຸຕີກາເຄ ເຫວາຕາຍ ກົດ ສຸຕຸວາ ສໍວົງຄຸມານໂສ ຕໍ່ພະນຸມ ສຸປປາກາ ນິກຸມືຕວາ ເຄກຮູຕີວາເສນ ສ້າວຕຸຕີ ອຄມາລີ ບ

ອ. ພາທີຍະ ພັກແລ້ວ ຜຶ່ງວ່າຈາເປັນເຄື່ອງກ່າວ ຂອງເຫວາດ ໃນກາລວັນເປັນສ່ວນແກ່ຮາຕຣີ ເປັນຜູ້ມີໂຈອັນສລດແລ້ວ (ເປັນ) ອອກໄປແລ້ວ ຈາກທ່ານີ້ຂ້ອງວ່າສຸປປາກາ ໃນຂະແນນໜີ່ທີ່ເຖິງວ່າໄດ້ແປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຣຂ້ອງວ່າສ້າວຕຸຕີ ດ້ວຍການກ້ອງຢືນຮາຕຣີທີ່ນີ້ ບ

ສພົພໍ ວິລໂຍໝນສຕິກ ມຄຸດ ເອກຮຸຕຸວາເສເນວ ອຄມາສີ; ຄຈນໂຕ ຈ ປນ ເຫວານຸກາວເນ ດໂຕ ໆ

(ອ. ພາທີຍະນັ້ນ) ໄດ້ໄປແລ້ວ ລື້ນໜ່າຍກາງ ອັນປະກອບແລ້ວດ້ວຍຮ້ອຍແໜ່ງໂຍໝນຢີລົບທັງປົງ ດ້ວຍການພັກອຸໝ່ລື້ນຮາຕີ່ທີ່ນີ້ນ໌ເຖິງ, ກີ່ແລ (ອ. ພາທີຍະນັ້ນ) ເນື່ອໄປ ໄປແລ້ວ ດ້ວຍອານຸກາພຂອງເຫວາດ ໆ

“ພຸຖ້ານຸກາວເນາຕີປີ ວທນຸດເຍົວ ໆ

(ອ. ອາຈາຮຍ໌ ທ. ບາງພວກ) ຍ່ອມກລ່າວ ວ “(ອ. ພາທີຍະ ນັ້ນ ໄປແລ້ວ) ດ້ວຍອານຸກາພຂອງພຣພຸທ່ອເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້ປັ້ງນັ້ນເຖິງວ່າ

ທລີ່ມ ປນ ຂເນ ສຕຸຕາ ສາວຕຸກີ່ ປິນທາຍ ປວກໂຮມ ໂທດ ໆ

ກີ່ໃໝ່ຂະນະນັ້ນ ອ. ພຣະຄາສດາ ເປັນຜູ້ເສົ້າເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຮ້ອວ່າສາວຕຸກີ່ ເພື່ອກ້ອນຂ້າວ ຍ່ອມເປັນ ໆ

ໂສ ກຸດຸຕປາຕຣາເສ ກາຍາລສີຍ ວໂມຈນຕຸຕາຍ ອພໂນກາເສ ຈົກມນຸຕ ສມພຫຼເ ກີກຸ່ “ກທ ເອຕຣທີ ສຕຸຕາຕີ ປຸຈຸດີ ໆ

(ອ. ພາທີຍະ) ນັ້ນ ຕາມແລ້ວ ທີ່ງກີກຸ່ ທ. ຜູ້ມາກພຣັມ ຜົມວ້າຫາວ້ອນນຸດຄລົງບຣິໂກຄໃນເລາເຂົ້າອັນັນແລ້ວ ຜັ້ງກາມອູ່ໃນໂຄກສອນແລ້ງ ເພື່ອປະໂຍໝນແກ່ອັນປລດເປັນ ທີ່ງຄວາມເປັນແໜ່ງນຸດຄລູ່ເກີຍຈົດຮ້ານກາຍ ວ “ອ. ພຣະຄາສດາ (ຍ່ອມປະກຳທັບອູ່) (ນ. ທີ່) ໄທນ ໃນກາລີ່ນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ກີກຸ່ “ສາວຕຸກີ່ ປິນທາຍ ປວກໂຮມ ວຕວາ ຕໍ່ ປຸຈຸດີສຸ “ຕວ່າ ປນ ກຸໂຕ ອາຄໂຕສີຕີ ໆ

ອ. ກີກຸ່ ທ. ກລ່າວແລ້ວ ວ “(ອ. ພຣະຄາສດາ) ເສົ້າເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຮ້ອວ່າສາວຕຸກີ່ ເພື່ອກ້ອນຂ້າວ” ດັ່ງນີ້ ຕາມແລ້ວ (ທີ່ງພາທີຍະ) ນັ້ນ ວ “ກີ່ ອ. ທ່ານ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ (ຈາກທີ່) ໄທນ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ສຸປປາກໂຕ ອາຄໂຕມຸທີຕີ ໆ

(ອ. ພາທີຍະ ກລ່າວແລ້ວ) ວ “(ອ. ກຣະຜມ) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ຈາກທ່ານ່ອ້ວ່າສຸປປາກະ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ກາທ ນິກຸ່ານໂຕສີຕີ ໆ

(ອ. ກີກຸ່ ທ. ຕາມແລ້ວ) ວ “(ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ອົກແລ້ວ ໃນກາລໄຣ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ທີ່ຢູ່ ສາຍ ນິກຸ່ານໂຕມຸທີຕີ ໆ

(ອ. ພາທີຍະ ກລ່າວແລ້ວ) ວ “(ອ. ກຣະຜມ) ເປັນຜູ້ອົກແລ້ວ ໃນເລາຍັນ ໃນວ່າງວານ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຖຽ່ໂຕສີ ອາຄໂຕ, ນິສີກ ຕາວ, ປາເທ, ໂຮົງຕຸວາ ເຕເລນ ມກເຊຕຸວາ ໂຄກ ວິສສມາທີ ອາຄຕກາເລ ສຕຸຕາຮ ທກຸງສີສີຕີ ໆ

(ອ. ກີກຸ່ ທ. ກລ່າວແລ້ວ) ວ “(ອ. ທ່ານ) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ແຕ່ທີ່ໄກລ ຍ່ອມເປັນ, (ອ. ທ່ານ) ຈົນ່າ ກ່ອນ, (ອ. ທ່ານ) ລ້າງແລ້ວ ທີ່ງເທົ່າ ທ. ຖາແລ້ວ ດ້ວຍນຳມັນ ຈົກຟ່ອນ ພ່ອຍໜີ້, (ອ. ທ່ານ) ຈັກເທັນ ທີ່ງພຣະຄາສດາ ໃນກາລ (ແໜ່ງພຣະຄາສດາ) ເສົ້າເຂົ້າໄປແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອໍານຸ້າ ການເຕີ ສະຫຼຸ ວາ ອຕຸໂນ ວາ ຂຶວືຕຸນຕາຍໆ ນ ຜານາມີ, ເອກຮູຕະເນວມທີ ກຕຸລື ອົງຈົຕຸວາ ອົນລືຖືຕວາ ວິສໂຢ່ານສົຕິກໍ ມົດຸ ອາຄໂຕ, ສຕຸຕາຮ່ ປສລືຕຸວາ (**P96**) ວິສລົມສຳສາມີຕີ ໆ

(ອ. ພາທີຍະ ກລ່າວແລ້ວ) ວາ “ຂ້າແຕ່ທ່ານຜູ້ຈີຣີ (ອ. ກະບົມ) ຍ່ອມໄມ້ເຮົ້າ ຊຶ່ງອັນຕະຣາຍແໜ່ງຊື່ວິຕ ຂອງພຣະຄາສດາ ທີ່ວີ່ວ່າ ຂອງຕະນ, ອ. ກະບົມ ໄມເຢືນແລ້ວ ໄມເໜັ້ງແລ້ວ (ໃນທີ່) ໄທນ ຖ ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ສິ້ນໜ່າທາງ ອັນປະກອບແລ້ວດ້ວຍຮ້ອຍແໜ່ງໂຢ່ານ໌ ຍື່ລືບ ໂດຍຮາຕີ່ທີ່ນີ້ນໍ້າເທິ່ງ ຍ່ອມເປັນ, (ອ. ກະບົມ) ເຝົ້າແລ້ວເທິ່ງ ຊຶ່ງພຣະຄາສດາ ຈັກພັກຜ່ອນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ໂສ ເຂົ້າ ວິຕຸວາ ຕຽມກາງວູໂປ ສາວຕຸຖື ປວລິຕຸວາ ກາງວຸນທີ່ ອິນປາມາຍ ພຸຖ້ອລີຣີຢາ ປິນຫາຍ ຈຣນທີ່ ທີ່ສຸວາ “ຈິຣສົ່ ວິຕ ເມ ໂຄຕໂມ ສມມາສມພຸຖືໂ ທິກູ້ໂຈຕີ ທິກູ້ຈົງຈານໂຕ ປົກລາຍ ໂອນຕລົງໂຣ ດນຕຸວາ ອຸນຕຽວີຕິຍໍ ປຸນຈປປິກູ້ຈິຕຸນ ວິຕຸຫຼືຕຸວາ ໂຄປຸພເກສູ ທີ່ທີ່ ດ້ວຍກ່າວ ເວມາທ “ເທເສດູ ເມ ການເຕີ ກາງວາ ດັນມົ່າ, ເທເສດູ ສຸດໂຕ ດັນມົ່າ, ຢ່ ມມສຸດ ທີ່ຂອຮຕຸຕົ່ມ ທີ່ຕາຍ ສຸຂາຍາຕີ ໆ

(ອ. ພາທີຍະ) ນັ້ນ ດຽວັກລ່າວແລ້ວ ອຍ່າງນີ້ ເປັນຜູ້ມີຮູປແໜ່ງບຸດຄລຜູ້ດ້ວນອູ່ (ເປັນ) ເຂົ້າແລ້ວ ສູ່ພຣະນຄຮີ່ວ່າສາວຕຸຖື ເທັນແລ້ວ ຊຶ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະກາດເຈົ້າ ຜູ້ສົດົງເທິ່ງໄປອູ່ ເພື່ອກັນຂ້າວ ດ້ວຍສົຣີແໜ່ງພຣະພຸຖືເຈົ້າ ອັນມີເຄື່ອງເບີຍນໍາມີໄດ້ (ຄືດແລ້ວ) ວາ “ອ. ພຣະລົມມາສົມພຸຖືເຈົ້າ ຜູ້ໂຄດມ ອັນເຮົາ ເທັນແລ້ວ ສິ້ນກາລານາໜອ” ດັ່ງນີ້ ເປັນຜູ້ມີລົງຮົງອັນນ້ອມລົງແລ້ວ ຈຳເດີມ ແຕ່ທີ່ (ແໜ່ງພຣະຜູ້ມີພຣະກາດເຈົ້າ ອັນຕະນ) ເທັນແລ້ວ (ເປັນ) ໄປແລ້ວ ຖາຍບັງຄມແລ້ວ ດ້ວຍອັນຕັ້ງໄວ້ເພະແໜ່ອງຄ້ກ້າ ໃນຮ່ວ່າງແໜ່ງຕະນ ຈັບແລ້ວ ທີ່ຂ້ອພຣະບາທ ທ. (ກະທຳ) ໄທ້ມັນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ ອຍ່າງນີ້ ວາ “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົງຜູ້ຈີຣີ (ອ. ອຮຣມ) ໄດ້ ພົງມື ເພື່ອປະໂຢ່ານ໌ເກີ້ວຸລ ເພື່ອຄວາມສຸຂ ແກ່ຂ້າພຣະອົງຄ ສິ້ນກາລານາ ອ. ພຣະຜູ້ມີພຣະກາດເຈົ້າ ຂອງທຽບແສດງ ຊຶ່ງຮຽມ (ນັ້ນ) (ແກ່ຂ້າພຣະອົງຄ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອັນ ນ ສຕຸຕາ “ອກາໂລ ຕາວ ພາທີຍ, ອຸນຕຽວີຕິ ປວລິໂລມທີ່ ປິນຫາຍາຕີ ປົກຸກົງປີ ໆ

ດຽວັນນີ້ ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສທ້າມແລ້ວ (ຊຶ່ງພາທີຍະ) ນັ້ນ ວາ “ດູກ່ອນພາທີຍະ (ອ. ກາລນີ້) ເປັນສົມຍົມໃຊ້ກາລ (ຍ່ອມເປັນ) ກ່ອນ, (ອ. ເຮາ) ເປັນຜູ້ຂ້າໄປແລ້ວ ສູ່ຮ່ວ່າງແໜ່ງຕະນ ເພື່ອກັນຂ້າວ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ທີ່ ສຸຕຸວາ ພາທີຍ “ການເຕີ ສໍສາເຮ ສໍສຽນຕະນ ກວິຟິກາກາທ່າໂ ນ ອລທຸປຸ່ໂປ, ຕຸມທຸກໍ ວາ ມຢຸທໍ ວາ ຂຶວືຕຸນຕາຍໆ ນ ຜານາມີ, ເທເສດູ ເມ ດັນມົ່ານຸ່ຕີ ໆ

ອ. ພາທີຍະ ພັກແລ້ວ (ຊຶ່ງພຣະດຳຮັສ) ນັ້ນ (ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວາ “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົງຜູ້ຈີຣີ ອ. ອາຫາຣຄືອົດ້າຂ້າ ເປັນອາຫາຣ (ອັນຂ້າ ພຣະອົງຄົງ) ຜູ້ທ່ອງເທິ່ງໄປອູ່ ໃນສັກສົນ ໄມເຄີຍໄດ້ແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ) ທາມໄດ້, (ອ. ຂ້າພຣະອົງຄົງ) ຍ່ອມໄມ້ເຮົ້າ ຊຶ່ງອັນຕະຣາຍແໜ່ງຊື່ວິຕ ຂອງພຣະອົງຄົງ ທີ່ວີ່ວ່າ ພຣະອົງຄົງ, (ອ. ພຣະອົງຄົງ) ຂອງທຽບແສດງ ຊຶ່ງຮຽມ ແກ່ຂ້າພຣະອົງຄົງນີ້ເທິ່ງ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ສຕຸຕາ ທຸດີຍົ່ປີ ປົກຸກົງປີຢາ ໆ

ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສທ້າມແລ້ວ ແມ່ນດຽວັນທີ່ສອງນັ້ນເທິ່ງ ໆ

ເອວ ກົດລຸສ ອໂລສ “ອົມສລ ມ ທິງຈາກລໂຕ ປກຈາຍ ສກລສຣີ ນິວນຸຕ ປີຕິຍາ ອຊໂໄມຕຸຕຳ ໂທຕ, ພລວບປີຕິເວໂຄ ອມມໍ ສຸຕາປີ ນ ສກຸຫີສຸສົດ ປົກືວິ່ຈະລືຖື, ມຊັມຕຸຕູເປົກາຂາຍ ຕາວ ຕິງຈຸຕຸ; ເອກຮູຕເຕເນວ ວິລໂຍໜສຕິກໍ ມຄຸໆ ອາດຕຕຸຕາ ກຣໂປົສລ ພລວ, ໂລີ ຕາວ ປົກືປູປສລມກູຖື; ຕສມາ ທິກຸຂຕູຖື ປົກືວິປີຕຸວາ ຕຕິຍົປີ ຍາຈີໂຕ ອນຕຽວົຄີຢີ ຈີໂຕ “ຕສມາຕີທ ເຕ ພາທີຍ ເອວ ສຶກຸຫີຫພົໍ່ ທິງຈີ ທິງຈຸມຕຳ ກວິສສຕີຕິອາທິນາ ນເຢນ ອມມໍ ເທເສລີ”

ໄດ້ຍິນວ່າ (ອ. ອັນທຽນດຳວັງ) ອຍ່າງນີ້ ວ່າ “ອ. ສີຣະທັງລັ້ນ (ຂອງພາທີຍະ) ນີ້ ເປັນລົງຮອນປີຕິທ່ວມທັບແລ້ວ ມີຮ່ວ່າງອອກແລ້ວ ຍ່ອມເປັນ ຈຳເດີມ ແຕ່ກາລແທ່ງເຮົາ (ອັນອັນພາທີຍະ) ນີ້ ເທັນແລ້ວ, (ອ. ພາທີຍະນີ້) ຜູ້ມີກຳລັງແທ່ງປີຕິອັນມີກຳລັງ ແມ້ພັ້ງແລ້ວ ຊຶ່ງຮຽມ ຈັກໄໝ່ອ່າຈ ເພື່ອອັນແທງຕລອດ, (ອ. ພາທີຍະນັ້ນ) ຈົງຕັ້ງອູ້ ໃນອຸບກຂາດີຄວາມເປັນແທ່ງບຸດຄລຜູ້ມີໃນທ່າມກາລາງ ກ່ອນ, ແນ້ວ່າ ຄວາມກະວຸນກະວາຍ (ຂອງພາທີຍະ) ນັ້ນ ເປັນສກາພມີກຳລັງ (ຍ່ອມເປັນ) ເພວະຄວາມທີ່ (ແທ່ງພາທີຍະນັ້ນ) ເປັນຜູ້ມາແລ້ວ ລື້ນຫັນທາງ ອັນປະກອບແລ້ວດ້ວຍຮ້ອຍແທ່ງໂຍ່ໜຍີລືບ ໂດຍຮາຕີ່ທີ່ນັ້ນເທິງ, (ອ. ຄວາມກະວຸນກະວາຍ) ແນ້ນັ້ນ ຈົງຮັບເນັພາກ ກ່ອນ” ດັ່ງນີ້ ໄດ້ມີແລ້ວ (ແກ່ພຣະຄາສດາ) ນັ້ນ, ເພວະເຫຼຸ້ນ້ນ (ອ. ພຣະຄາສດາ) ຕຣັສທ້າມແລ້ວ ລື້ນສອງຄຣັງ ຜູ້ (ອັນພາທີຍະ) ທຸລອ້ອນວອນແລ້ວ ແມ້ຄຣັງທີ່ສາມ ປະທັບຍື່ນອູ້ແລ້ວ ໃນຮ່ວ່າງແທ່ງຄັນທີ່ເທິງ ຖຽນແສດງແລ້ວ ຊຶ່ງຮຽມ ໂດຍນັ້ນ ມີຄໍາ ວ່າ “ດູກ່ອນພາທີຍະ ເພວະເຫຼຸ້ນ້ນ ອັນເຮຽ ພຶກຄຶກ່າ (ໃນພຣະຄາສນາ) ນີ້ ອຍ່າງນີ້ ວ່າ ‘ຄຣັນເນື່ອຮູບ’ (ອັນເຮຽ) ເທັນແລ້ວ (ອ. ຮູປ່ນ້ນ) ເປັນຮູບປັກວ່າ (ອັນເຮຽ) ເທັນແລ້ວ ຈັກເປັນ’ ດັ່ງນີ້ (ດັ່ງນີ້)” ເປັນຕົ້ນໆ ແລ້ວ

ໂສ ສຕຸ ອມມໍ ສຸດນຸໂຕເຍວ ສພພາສເວ ແຂປຕຸວາ ສທ ປົກືສມກິທາທີ ອຣທຸຕຳ ປາບຸນີ, ຕາວເຫາ ຈ ປນ ກາຄນຸຕຳ ປພຸພ່າຊໍ ຍາຈີ, “ບຣີປຸນຸດຸນຸຕ ເປົ້າ (P97) ປຕຸຈົວນຸຕິ ປຸ້ມໂລ “ນ ບຣີປຸນຸດຸນຸຕິ ອາຫ ແລ້ວ

(ອ. ພາທີຍະ) ນັ້ນ ພັກອູ້ ຊຶ່ງຮຽມ ຂອງພຣະຄາສດາ ນັ້ນເທິງ ຍັງອາສວະທັງປົງ ທ. ໃຫ້ລັນໄປແລ້ວ ບຣລຸແລ້ວ ຊຶ່ງພຣອຮທັກ ກັບ ດ້ວຍປົກືສົມກິທາ ທ., ກົ່າເລ (ອ. ພາທີຍະນັ້ນ) ທຸລອຂອແລ້ວ ຊຶ່ງກາປວັນ ກະພຣະຜູ້ມີພຣະກາຄເຈົ້າ ໃນຂອນນັ້ນນັ້ນເທິງ, (ອ. ພາທີຍະນັ້ນ) ຜູ້ (ອັນພຣະຄາສດາ) ຕຣັສຄາມແລ້ວ ວ່າ “ອ. ບາຕຣແລະຈົວ ຂອງເຮຽ ເຕີມຮອບແລ້ວ (ຫວູ້ອ)” ດັ່ງນີ້ ກຣາບທຸລແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ບາຕຣແລະຈົວ) (ຂອງໜ້າພຣະອອງຄ) ໄມ່ເຕີມຮອບແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ອັດ ນ ສຕຸ “ເຕັນທີ ປຕຸຈົວ່ວ່ ບຣີເສາທິຕີ ວຕຸວາ ປກກາມ”

ຄຣັນນັ້ນ ອ. ພຣະຄາສດາ ຕຣັສແລ້ວ (ກະພາທີຍະ) ນັ້ນ ວ່າ “ຄ້າອ່າງນັ້ນ (ອ. ເຮຽ) ຈົງແສວງຫາ ຊຶ່ງບາຕຣແລະຈົວ” ດັ່ງນີ້ ເສັດຈະລັກີໄປແລ້ວ ແລ້ວ

ໂສ ກົດ ວິສຕິວສສສຫສໍານິ ສມຜອມມໍ ກໂຣໂຕ “ກົກຸ່ານາ ນາມ ອຕຸຕາ ປຈຈະຍ ລົກຕຸວາ ອຸນຸບໍ ອໂນໂລເກຕຸວາ ສຍເມວ ປຣົກຸລຸບືຖື ວິກຸ່າຕິ ເອກວິກຸ່າສຸລົມ ປຕຸເຕັນ ວາ ຈົວເຣັນ ວາ ສຸງຄໍທ ນາກສີ”

ໄດ້ຍິນວ່າ (ອ. ພາທີຍະ) ນັ້ນ ກະທຳອູ້ ຊຶ່ງສມຜອມຮຽມ ລື້ນພັນແທ່ງປີຢີລືບ ທ. ໄນໄດ້ກະທຳແລ້ວ ຊຶ່ງກາສົງຄະກາງ໌ ດ້ວຍບາຕຣ ຫວູ້ ຫວູ້ວ່າ ດ້ວຍຈົວ ແມ້ແກ່ກົກຸ່າຫຼຸບໍ່ທີ່ (ດ້ວຍອັນຄິດ) ວ່າ “ອ. ອັນ ຂຶ້ວັນກົກຸ່າໄດ້ ຊຶ່ງປັຈລັຍ ທ. ດ້ວຍຕານ ແລ້ວຈົ່ງໄມ່ແລດູ (ຊຶ່ງກົກຸ່າ) ອື່ນ ແລ້ວຈົ່ງບຣິໂກດ ເອງນັ້ນເທິງ ຍ່ອມຄວາ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

ເຕັນສຸສ “ອົທືມຢປຕຸຈົວ໌ ນ ອຸປປັບປຸງສົດຕິຕີ ຄົມຕົວ ເອທິກິກຸມພາວັນ ປັພພຸ່ນ ນາທາສີ ແລະ

(ເພຣະເຫດຸ) ນັ້ນ (ອ. ພຣະສາດາ) ທຽງທາບແລ້ວ ວ່າ “ອ. ບາຕາຮແລະຈົວວັນສໍາເລົງແລ້ວດ້ວຍຖ້າ ຈັກໄມ່ເກີດຂຶ້ນ” ດັ່ງນີ້ໄໝໄດ້ປະທານແລ້ວ ຜົ່ງການປວັບປຸງ ໂດຍຄວາມເປັນແທ່ງເອທິກິກຸມ (ແກ່ພາທິຍະ) ນັ້ນ ແລະ

ຕມປີ ປັຕຸຈົວ໌ ບໍລິເສມານແມວ ເອກ ຍກຸນື່ນ ເນຸຽເປັນ ວາຄານຕົວວາ ວາມອູ້ຮຸມທີ່ ປ່າຍຕົວວາ ຜົ່ງການຢັ້ງຢືນ

ອ. ນາງຍັກໝື່ນ ຕະນທີ່ ມາແລ້ວ ດ້ວຍຮູປແໜ່ງແມ່ໂຄນມ ຂວິດແລ້ວ (ຟິ່ງພາທິຍະ) ແມ່ນັ້ນ ຜູ້ແສງທາອູ້ ຜົ່ງບາຕາຮແລະຈົວວັນນີ້ເທື່ອວາ ທີ່ຂາອ່ອນຂຳໜ້າຍ (ຍັງພາທິຍະນີ້) ໃຫ້ດິນແລ້ວ ຜົ່ງຄວາມລິ້ນໄປແທ່ງຮົວໃຈ

ສົດຖາ ປິດທາຍ ຈົບຕົວກິຈໂຈ ສມພຸເລທີ ກິກຸມທີ່ ສທ້າ ນິກຸມນົດ ລົງຈະນີ່ ສົງການກູ້ຈາເນ ປັດທິນ ທີ່ສົວວາ ກິກຸມ ວາຄາເປັນ “ກິກຸມເວ ເອກສຸມື່ ເຄຫຼວາເຮ ຈຕົວ ມຸນຈຳ ອາຫາປະຕົວວາ ອິນ ສົງຈະນີ່ ນິກຸມ ມາປະຕົວວາ ຖຸປະກິດ ກໂຮດາຕີ ແລະ

ອ. ພຣະສາດາ ເສົດຈະເກີຍໄປແລ້ວ ເພື່ອກ້ອນຂ້າວ ຜູ້ມີກິຈດ້ວຍກັດອັນທຽງກະທຳແລ້ວ ເສົດຈະອກໄປອູ້ ກັບ ດ້ວຍກິກຸມ ທ. ຜູ້ມາກພຣ້ອມ ຖຽນແຫຼ້ວ ຜົ່ງສົງຈະນີ່ ຂອງພາທິຍະ ອັນຕາໄປແລ້ວ ໃນທີແທ່ງທ່າງເຢືອ ຖຽນສັ່ງປັບແລ້ວ ຜົ່ງກິກຸມ ທ. ວ່າ “ດູກ່ອນ ກິກຸມ ທ. (ອ. ເຊວ ທ.) ຍືນອູ້ແລ້ວ ຖືປະຕູແໜ່ງເຮືອນ ແທ່ງໜີ່ (ຍັງນຸດຄລ) ໄທ້ນຳມາແລ້ວ ຜົ່ງເຕີຍນ້ອຍ ນຳອອກແລ້ວ ຜົ່ງສົງຈະນີ່ ຈາກພຣະນັກ (ຍັງສົງຈະນີ່) ໃຫ້ໄໝນແລ້ວ ຈະກະທຳ ຜົ່ງສູງປັບປຸງ” ດັ່ງນີ້ ແລະ

ກິກຸມ ຕາ ກຣືສ; ກຕົວ ຈ ປນ ວິທາຮ ດນຕົວ ສົດຖາຮ ອຸປສົງກມືຕົວ ອຕົຕາ ກຕົກິຈຈຳ ວາໂຈຕົວ ຕສຸສ ອົກສມປ່າຍ ປຸຈຸນີ່ສຸ

ອ. ກິກຸມ ທ. ກະທຳແລ້ວ ແມ່ນອຍ່າງນີ້, ກົດແລ (ອ. ກິກຸມ ທ. ເທົ່ານີ້) ຄວັນກະທຳແລ້ວ ໄປແລ້ວ ສູ່ວິທາຮ ເຂົ້າໄປແຜ່ແລ້ວ ຜົ່ງພຣະສາດາ ກຣາບຫຼຸລແລ້ວ ຜົ່ງກິຈອັນຕາກະທຳແລ້ວ ຫຼຸລາມແລ້ວ ຜົ່ງກັບເປັນທີ່ໄປໃນເບື້ອງທ້າພ່ອມເຈພາກ (ຂອງພາທິຍະ) ນີ້ ແລະ